

REÏNCARNATIE CENTRUM
“NIEUW LEVEN”
(Emil, You're Going to Be a Dog)

eenakter

door

JOHN BLAIS

vertaling

Henk Capelle

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **REÏNCARNATIE CENTRUM
"NIEUW LEVEN" - EMIL, YOU'RE GOING TO BE A DOG**

gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JOHN BLAIS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1984 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **12** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

MELISSA VAN DER LAAN - tiener

JOEP RAS - man van middelbare leeftijd

TRINEKE KOPHAMER - bejaarde vrouw

BETTIE LOVINK - vrouw van middelbare leeftijd

HANNA HARMELINK - zeer oude vrouw

SJORS MOLENAAR - vijftiger

EMIEL POTHOFF - veertiger

AART NIEMANS - man van middelbare leeftijd

DOROTHEA LUNENBORG - vrouw van middelbare leeftijd

RITA VAN GENUCHTEN - bejaarde vrouw

BESTEMMER - man van gevorderde leeftijd *

ASSISTENT (NELIS) - jonge man *

*) Deze rol kan, met logische aanpassing, ook door een vrouw gespeeld worden.

DECOR:

Als mensen sterven gaan ze noch naar de hemel, noch naar de hel: ze worden gereïncarneerd. In dit vertrek krijgen ze hun nieuwe leven toebedeeld.

Aan de rechterkant is de wachtruimte; links daartegenover staat het buro van de bestemmer. De mensen komen rechts binnen. Als ze de deur opendoen, ziet het publiek op het matglas: (kan bijvoorbeeld ook worden aangegeven met lichtkrant)

Regionaal reïncarnatie centrum “nieuw leven”
overleden mensen

Men verlaat de ruimte door een deur middenachter. Daarboven zijn een zoemer en een knipperlicht. Naast die deur staan een koffiezetapparaat en een plasticbekertjes automaat. Achter het buro van de bestemmer bevindt zich een deur. Naast het buro staan een paar stoelen. Het buro is bezaaid met twee telefoons, een ijzeren mandje vol papieren, een pennenbakje en een stempelrekje met diverse stempels. Enkele papieren zijn op de grond gevallen. Op de vloer staat een prullenmand met papierproppen eromheen.

Bij het begin van het stuk zit de bestemmer aan zijn bureau. Nelis staat naast hem. Nelis is een stoere knaap; hij heeft wat weg van 'n uitsmijter in een disco. Met z'n armen over z'n borst geslagen staat hij te wachten, en zo nu en dan kijkt hij naar de werkzaamheden van de bestemmer. Die bestudeert wat papieren. Een daarvan dwarrelt naar de vloer, maar dat heeft hij niet in de gaten. Hij pakt een stempel van het rekje en gebruikt dat met overtuiging. De deur rechts gaat open en Melissa komt schuchter binnen. Ze bestudeert de woorden op het glas en doet de deur dan voorzichtig dicht. Ze neemt de twee mannen even in zich op en gaat dan aan de kant staan. Ze slaat de armen over elkaar om er kleiner uit te zien. Dan gaat de deur met geweld open en slaat tegen de wand. Joep Ras komt binnen en laat de deur openstaan. Hij kijkt naar de twee mannen, negeert Melissa en loopt gedecideerd naar het bureau toe.

Joep: Hé zeg, dat zit wel goed! Ik was hier 't eerst, dus ik kan de eerste keuze maken. Zijn er nog prof-voetballers in voorraad? Dat heb ik altijd al willen zijn, een prof-voetballer, als ik 't nog 's over zou doen. Die gozers verdienen me 'n geld! Wat hebben we hier? *(hij wil een papier van het bureau pakken, maar Nelis komt op hem af en pakt zijn hand vast. Joep trekt zijn hand terug en steekt beide handen in de hoogte)* O.k. O.k. Ik vroeg alleen maar wat. Verder niks, zeg. Ik kan wachten als 't moet. *(Nelis blijft naar hem kijken en Joep loopt naar de wachtruimte terug. Hij neemt Melissa eens goed op. Ze gaat nog een stapje achteruit en drukt haar armen nog dicht om zich heen)* Zie je wel! Hiér vertellen ze je ook al niets. O nee, hoor! De dokter vertelt 't je niet; die haalt er 'n specialist bij. Die kijkt op de patiënt-kaarten en knikt. De verpleegster kan je ook niets vertellen. Dat mag ze niet. Maar glimlachen kan ze wel. Altijd maar die glimlach, opgewekt, o man! Kan zo'n zuster 't wat schelen dat je crepeert? Die kan blijven glimlachen, want zij hoeft 't je niet te vertellen. *(tot Melissa)* Hé zeg, waar kijk je naar? *(hij komt met zijn gezicht dicht bij Melissa, die terugdeinst. Ze kijkt naar de bestemmer en Nelis of die misschien er wat aan kunnen doen, maar ze schenken haar geen aandacht. Trineke, een lange, lelijke vrouw, komt binnen. Ze kijkt om zich heen, ziet dat de deur open staat en doet die keurig dicht. Ze glimlacht en knikt naar Joep. Hij knort en kijkt een andere kant op. Ze ziet de ineengedoken Melissa, loopt op haar toe, en omarmt haar. Kan bijvoorbeeld ook worden aangegeven met lichtkrant)*

Trineke: Niks aan de hand, meid. Je hoeft nergens bang voor te zijn. We krijgen hier een nieuw leven. Niks minder of meer. *(ze kijkt in 't*

rond) Ik had gedacht dat er een hemel zou zijn. Je had toch mogen verwachten dat minstens één persoon dat ge- weten zou hebben met al die kerkgenootschappen en sekten in dit land. Maar we worden gereïncarneerd. GEREÏNCARNEERD! Ik zou nooit gedroomd hebben dat..... *(ze drukt Melissa liefdevol tegen zich aan en kijkt haar aan)* Ik weet zeker dat ze iets heel moois van je maken. Geen engel. Dat is teveel van het goede. Heus, je hoeft je nergens zorgen over te maken.

Melissa: 't Gaat al beter met me. Dank u, dat u zo op me afge- komen bent. Ik had iemand nodig. 't Was die enge man hier. Helemaal niet vriendelijk. Kwam met z'n kop naar me toe en zei: "Hé zeg, waar kijk je naar?" En die twee dáár zeggen geen woord. Ze zittten en staan daar maar, alsof er niemand hier is. Ik was echt bang. *(Joep kijkt spottend naar hen, maar Trineke kijkt fel terug en hij wendt z'n blik af)*

Trineke: Misschien had ie wel 'n moeilijke dood. Hij ziet er niet zo monter uit. Maar maak je geen zorgen. Ik ben vele jaren onderwijzeres geweest en weet hoe ik dat soort moet aan- pakken.

Melissa: Onderwijzeres? Gôh! Onwijs gaaf, zeg! Is dat echt waar?

Trineke: *(verbouwereerd)* Ja, ja; maar goeie genade, ik heb nog nooit iemand horen zeggen, dat ie dat "onwijs gaaf" vond.

Melissa: Ik heb altijd al een onderwijzeres willen hebben. Zo'n échte, op school, met andere kinderen in de klas, en samen dingen leren. En dan praten over de dingen die we geleerd hebben. Ik droomde van een echte onderwijzeres. Maar een juffrouw kwam me thuis les geven. Gewoon zij en ik. M'n moeder zei, dat als de kanker niet zou doorzetten, ik naar school zou kunnen. Dat beloofde ze me. Maar ik zag alleen maar op televisie en las in boeken, hoe het is om naar school te gaan met andere kinderen en een echte onderwijzeres, zoals u, te hebben.

Trineke: Och nee, liefje. Ik geloof niet dat ik op zo'n onder- wijzeres leek. Nee, ze mochten me niet, m'n leerlingen. Ze bedachten allerlei namen voor me: "hamerhoofd" en "paarde- kop"- toespelingen op mijn naam Kophamer. Zo nu en dan maakte ik een haastig in elkaar gefrommeld papiertje open en dan wist ik hoe ik er in hun ogen uitzag.

Joep: *(in zichzelf)* 'n Onderwijzeres. Das maar al te duidelijk. 'n Smoel als 'n oud peerd. 'k Wed dat hun van haar 'n peerd maken. Eenvoudiger kan 't niet. De eerstvolgende keer dat ik 'n peerd tegen kom, trap ik 'm 's lekker tegen z'n benen. *(hij lacht en geeft met z'n elleboog een por aan een denkbeeldig persoon die naast hem staat en meelacht)*

Melissa: Ik geloof dat die vent het over u heeft.

Trineke: Zou me niet verbazen. Ben ik gewend. Hele klassen hebben over me gepraat. Zeg, wat zou jij in je nieuwe leven willen zijn?

Melissa: Ik zou gewoon weer graag een klein meisje willen zijn; 'n klein meisje dat niet steeds ziek is; 'n klein meisje dat naar school mag en buiten kan spelen, zelfs als 't regent. *(dromerig)* Wat moet dat leuk zijn..... *(de telefoon rinkelt. De drie in de wachtruimte kijken op en luisteren. Nelis neemt de haak op)*

Nelis: Ja? O zeker. *(hij luistert even en knikt)* Ik begrijp 't. Ze is dus nog niet zover. Begrepen..... Natuurlijk..... Dat is wel eerder gebeurd, nietwaar? En die andere?... Oké. Oké prima, prima. Die sjieke dame, mevrouw Van Genuchten, is nog steeds onderweg.... Daar hebben we voor gezorgd, hoor; zodra ze aankomt krijgt ze 'n begeleider.... In orde; bedankt ja! *(hij legt de haak neer en buigt zich voorover naar de bestemmer)* We hebben er één die 't niet gaat redden, meneer.

Bestemmer: O? Wie is dat dan?

Nelis: *(wijst op een naam op een vel papier op het buro)* Deze meneer. Mevrouw Kanters, Emily Kanters. Ze hebben haar aan de beademing gelegd en weer opgekalefaterd; ze krijgt ook nog een donor nier. 't Ziet er naar uit dat we voorlopig niet op haar kunnen rekenen.

Bestemmer: Geen mevrouw Kanters dus. Meisjesnaam Emily Bernards. Streep haar hier maar door. Nou, 's even kijken. Wat heb ik hier? Dit is een kat. Wat doe ik met die kat? Daar had ik toch al iets voor gevonden. Of niet soms? Wacht 's even. Daar moet ik even naar kijken. De hond; Emiel Pothoff zou hond worden; en hier hebben we de schildpad, die is voor..... Kom nou, had ik er een te weinig? Wie wordt nu die kat? *(peinzend)* Hmm. *(samen buigen ze zich over de documenten)*

Melissa: *(fluisterend tegen Trineke)* Hebt u dat gehoord? Iemand wordt een kat. En ik hoorde hem ook "hond" zeggen. Dan wordt ook iemand een hond. *(de deur gaat open. Achter elkaar komen binnen: Bettie, Hanna en Sjors. Ze kijken nieuwsgierig om zich heen)*

Bettie: Moeten we in de rij staan?

Trineke: Nou, zover ik weet niet. Wij wachten ook. Ik heb geen idee hoe het hier in z'n werk gaat.

Melissa: Iemand wordt een kat. Dat hoorden we ze net zeggen. Toch?

Sjors: Ik wist dat er geen hemel was. Ja, dat wist ik. Mij beduvelen ze niet. Geen minuut. Kom nou! Reïncarnatie Daar heb ik nooit iemand over gehoord, wel soms? Hoe het allemaal precies zou gaan na je dood, nee, daar hoorde je niets van. Al die pastoors en

dominees - geen woord er over. Huh. Natuurlijk "is" er iets, dat is zeker, maar geen hemel.

Joep: Er zit aan alles een andere kant, weet je. 't Is nooit zo erg als je de dingen op die manier ziet.

Sjors: Wat bedoel je nou?

Joep: De hél. Dát bedoel ik. Als er geen hemel is, is er ook geen hel. Gesnopen? Niet dat ik me ergens zorgen over hoefde te maken. O nee nee nee. Ik ben altijd een goeie kerel geweest; van binnen zat 't goed. 'n Beetje gedronken, gevloekt en getierd; misschien moeders niet altijd genoeg huishoudgeld gegeven, maar ik zat nogal 's zonder werk. Maar ik had 'n goed hart, ja 'n goed hart. 'k Zou wel 's willen weten hoeveel rondjes ik weggegeven heb. God ziet zulke dingen, zeker weten.

Sjors: Oplichting, dat was 't, al dat gedoe in die kerk. Dat hebben we nou pas goed door. We moesten geld in de collectezak stoppen, zodat we naar de hemel konden. Maar deze jongen hebben ze nooit voor de gek kunnen houden, o nee! Ik stak m'n hele hand erin maar er viel geen cent uit. In die tijd kon je nog 'n kwatta reep kopen voor 'n stuiver. *(toont een denkbeeldig muntstuk)*

Joep: Ik geloof dat je hier kunt uitzoeken wat je wilt worden. Ik ben meteen naar 't buro gelopen en daar lag 'n lijst. Je hoeft die maar even door te nemen en te kiezen wat je wilt worden. Netjes geregeld, hè? En ik was 't eerst hier. Vergeet dat niet. Ik kies als eerste. Gesnopen? *(weer gaat de telefoon en de wachtenden kijken en luisteren. Nelis neemt op)*

Nelis: Ja.... o werkelijk. Goed zo. Dan is ze in 'n minuut of vijf hier.... Prima, mooi zo. *(hij legt de haak neer en buigt zich naar de bestemmer)* De dame uit Frankrijk is aangekomen. Ze is met 'n paar minuten hier.

Bestemmer: Frankrijk?

Nelis: Mevrouw Van Genuchten, meneer, die sjeke dame. Ze was op reis; naar ik meen naar Parijs voor 'n antiek-veiling, of 'n mode-show, of 'n kunst verkoop. Zij is die rijke tante.

Bestemmer: O. Ja natuurlijk. Daar heb ik hier ergens een aantekening van liggen. Goed, ze is onderweg. Dan kunnen we beginnen. Is verder iedereen aanwezig?

Nelis: Ik zal even tellen: een, twee, drie.... *(hij slaat z'n uitgestoken wijsvinger neer bij elke tel)* Nee, er zijn er slechts.. Maar daar komen er weer een paar. *(Emiel, Aart en Dorothea komen achter elkaar naar binnen. Aart blijft staan om de woorden op het matglas te lezen; hij houdt onderwijl de deur even vast. Daarna loopt hij naar binnen en neemt elk van de aanwezigen nauwlettend in zich op.)*

Dorothea kijkt recht voor zich uit. Ze is verontwaardigd en verkeert in de veronderstelling dat ze hier verkeerd terecht is gekomen. Emiel, een beetje angstig, kijkt om zich heen. Geleidelijk zijn de mannen bij de mannen gaan staan en de vrouwen bij de vrouwen)

Aart: Hoe gaat dat hier in z'n werk? Hé mannen, weet één van jullie dat?

Sjors: Geen flauw benul van.

Joep: 't Gaat gewoon op je beurt. Wie 't eerst binnenkomt, wordt 't eerst bediend. Zo simpel is dat. Ik was 't eerst hier en ik mag dus eerst kiezen van de lijst die ze daar hebben liggen.

Aart: (*achterdochtig*) Is dat zo? Hebben ze daar een lijst? Heb jij daar op gekeken?

Joep: Nee, daar doen ze niet normaal mee. Die stoere bink daar (*wijst op Nelis*) werd pisinijdig en duwde m'n hand weg. Ik hoorde hun zeggen dat iemand een kat wordt en 'n ander een hond. 'n Hond, nou zeg! Zou jij 'n hond willen zijn? Och, misschien zo gek nog niet. Maar ik word prof-voetballer. Sloten geld verdienen, man. Maar hou 't effe in de gaten, hè, ik was hier 't eerst. Ik loop daar als eerste naar toe. Zo gaat dat hier.

Aart: (*nog meer wantrouwend*) Jij was hier 't eerst, zeg je. Maar echt weten doe je 't niet hè? Misschien moeten we wel lootjes trekken. Misschien,..... Weet ik veel! We moeten 't maar eerst effe rustig aanzien, maat. (*hij loopt op Hanna toe*) Ergens ken ik u van. Heb ik u niet 's 'n auto verkocht?

Hanna: Nou dat lijkt me niet. Ik heb nooit geen rijbewijs gehad.

Aart: Toyota Corolla '92, airbags en stuurbekekrachting. Of misschien 'n wasmachine. Nou, hoe zit dat? Ik bedoel maar: u ziet eruit alsof ik u ken. Alsof ik u iets verkocht heb. 'n Gezicht vergeet ik niet. Dat hoort bij 't vak. Kijk 's naar me. Herkent u me niet?

Hanna: Nou, misschien dan 'n wasmesjien. Die hebben we in 74 gekocht. Vlak nadat Janus, m'n man zaliger, zijn eerste kunstgebit in kreeg. Bij Megapool gekocht. Niet dat gebit! Die wasmesjien. Hebt u bij Megapool gewerkt?

Aart: Nou zijn we er. Ja, dat was ik, dat was ik. (*tegen de wachtenden*) Zeg, vertel me 's: hoe gaat dat hier met dat reïncarnatie gedoe?

Trineke: 't Zou toch wel netjes geweest zijn, als ze ons een soort brochure gegeven hadden, zodat we wisten wat we konden verwachten. Ze zijn zo druk aan de gang; je wilt ze eigenlijk niet storen.

Bettie: (*kijkt langs de wanden*) Misschien zijn die er ook wel. 't Meest logische is hier bij de deur.

Aart: Brochures? Waar zijn die? (*Aart, Bettie en de anderen gaan op*

zoek langs de muren en kijken van een afstand naar wat op het buro ligt. Ze wagen het niet om te dichtbij te komen)

Nelis: We hebben ze allemaal bij mekaar, meneer. Alleen nog die dame uit Frankrijk, maar die is onderweg.

Bestemmer: *(beschaafd)* Dan moeten we maar beginnen. De eerste geboorte vindt plaats om drie uur... even kijken hier... drie uur zesendertig. Dat duurt nog wel eventjes, maar je weet met welke vertragingen we regelmatig geconfronteerd worden.

Nelis: O, jâ, dat weet ik. We hebben er dit keer ook een mens bij. Veel beter zonder. Pech, geen vogels. Vogels, dat wil altijd nog wel.

Bestemmer: Dat klopt. Een mens erbij is nooit goed. Dan willen ze állemaal weer terug als mens. En hoe breng je ze aan hun verstand, dat op onze planeet mensen zich heel wat trager voortplanten dan dieren? Katten, bijvoorbeeld, werpen er zo'n zes, zeven per keer. Vlooiën vermenigvuldigen zich elk uur. Luizen, vliegen, ratten, teken - miljoenen nakomelingen. Maar heel weinigen hier *(wijst op het vertrek)* kunnen verder leven als mens. 't Is altijd beter dat er geen mens in ons pakket zit. Maar laten we verder gaan. Om half vijf komt er weer een groep. *(hij staat op. Hij draagt, zien we nu, een toga als een rechter. Hij pakt een voorzittershamer uit een la en slaat daarmee op het buro blad. De assistent gaat voor 't buro staan. De mensen kijken toe en vormen een halve cirkel om hen heen. Joep doet een pas naar voren en slaat zelfbewust de armen over elkaar. Melissa zoekt bescherming bij Trineke. Aart gaat helemaal aan 't einde van de rij staan)* Goeden middag, dames en heren. Ik ben de bestemmer. Het is mijn taak om u een nieuw leven toe te wijzen. Over een paar minuten werpt een kat negen poesjes, krijgt een hond haar jongen, en we hebben zelfs een kangoeroe in de dierentuin die een tweeling het leven schenkt. Als dit gebeurt, zal een van u ter plaatse aanwezig moeten zijn om dat nieuwe leven in te nemen. Zo eenvoudig gaat dat in z'n werk. Nou, als ik klaar ben met u uw nieuwe bestemming te geven, zal 't worden aangekondigd wanneer u overnieuw geboren of uitgebroed wordt. U hoort de zoemer boven die deur; het licht zal knipperen en u moet helemaal klaar staan. Geen minuut te laat. U loopt naar die deur en stapt in uw nieuwe leven. Nelis, mijn assistent, begeleidt u naar de deur, en zal u met alles wat u wilt behulpzaam zijn. Een nieuw leven is een groot wonder, en ik hoop dat u dat allemaal ook zo ziet. Wel dan.... *(de aanwezigen verbreken nu de rij en beginnen met elkaar te praten. Een geroezemoes van je welste. Daar bovenuit hoor je duidelijk enkele stemmen. Bettie vraagt een paar keer: „ Wat zei die?“ en „ Wat bedoelt ie ermee?“ Joep: „ 't Zou toch op z'n beurt gaan?“ De*

bestemmer geeft enige tikken met z'n hamer) Alstublieft, alstublieft...
(*als 't geroezemoes afneemt*) Ja, dank u. Als er nog vragen zijn, of als u klachten heeft, zult u moeten wachten tot nadat ik de bestemmingen geannon- ceerd heb. (*hij pakt een blad op*) Emiel.
Emiel Pothoff.

Emiel: Ja hiero.

Bestemmer: Emiel, jij wordt een hond. Trineke....

Emiel: 'n Hond zei u?

Bestemmer: (*kijkt nog even*) Ja, dat klopt, een hond. Trineke....

Emiel: Ik? 'n Hond?

Bettie: Ja, een hond. En wat een geluk hebt u. Eerst bent u een puppie, zo'n schattig lief puppietje waar iedereen vertederd over is. En iedereen zal u willen knuffelen, oppakken, achter de oren strelen en over het hoofd aaien. Wat bent u een bofferd.

Emiel: (*ironisch*) Nou hè, zeg dat wel. Dus u denkt dat ik 't fijn vind dat Jan en alleman me achter de oren streelt. Huh? Eerst moet ik me dan nog uit de jute zak in de sloot bevrijden. En dan maar afwachten wie me vindt. 'n Baasje kan ik niet uitkiezen. Verdomme, ik laat me toch niet.....

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto